

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Van alles wat gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God, en houd zijne geboden, want dit betaamt allen menschen. Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.

Prediker 12 : 13 en 14.

No. 24.

15 December 1903.

8ste Jaargang.

HET WERK VOOR DE DOODEN.

Redevoering, gehouden in de halfjaarlijksche Conferentie, in den
Tabernakel te Salt Lake City, 6 October 1903,
door President ANTON H. LUND.

Het onderwerp waarop Broeder Winder zinspeelde — het werk voor de dooden — is een zeer interessant onderwerp. Het is een beginsel dat eigenaardig is aan het Evangelie zooals dit door ons verkondigd wordt. Er zijn kerken die gelooven in bidden voor de dooden; maar wij gelooven in werken voor de dooden. Het was iets nieuws toen de profeet Joseph Smith dit beginsel aan de wereld begon bekend te maken. De Christelijke wereld was honderden jaren lang onderwezen geworden dat met den dood alles met den mensch ophoudt; dat er, als hij bij zijn dood niet in Christus geloofde, geen hoop voor hem was. Wanneer gij het kleine gedeelte van de inwoners der wereld beschouwt dat van den naam van Christus gehoord heeft, en dan bedenkt dat al de overigen verdoemd zouden zijn omdat zij niet gehoorzaamden wat zij nooit gehoord hadden, is de onbestaanbaarheid en onrechtvaardigheid van zulk een leer als die, duidelijk zichtbaar. Het Evangelie van Christus werd ontworpen in liefde. God is liefde. Hij had Zijne kinderen zoo lief dat Hij Zijn Eeniggeboren Zoon zond, die zichzelf gaf als eene verzoening voor aller zonden. Jezus kwam en vervulde Zijne Zending. Zijn naam is eeuwenlang aan de ratiën verkondigd. Toch vormt de Christelijke wereld heden nog niet een derde van de geheele bevolking der aarde. De andere twee derden gelooven niet in Christus, en wanneer zij sterven is, volgens sommigen, hunne kans op zaligheid vervlogen. Wij gelooven dat het Evangelie veel uitgebreider is dan die leer. Wij gelooven dat het plan der zaligheid, geformuleerd vóórdat deze aarde in aanschijn kwam,

ontworpen werd door hemelsche wezens die in de toekomst konden zien, en die begrepen wat er plaats zou hebben en in staat waren te voorzien in de zaligheid van allen die deze aarde zouden bevolken. Dit deden zij. Wij hebben vernomen, door den Profheet Joseph, dat er eene mogelijkheid bestaat voor degenen die heengegaan zijn, de waarheid te hooren, in God en in Zijnen Zoon te gelooven, zich te bekeeren, en dat de verordeningen van het Evangelie voor hen verricht kunnen worden. Ik weet dat velen deze leerstellingen voor godslasteringen gehouden hebben; maar zij zijn het niet. Het zijn beginselen die den menschen hoop geven. Gij hebt misschien van den Hollandschen koning gehoord wien de Christenen tot hun geloof bekeerd hadden; toen hij in het doopwater stappen zoude, vroeg hij wat er van zijnen vader en zijne voorvaderen geworden was. De priester die hem doopen zoude, wellicht meer ijver dan wijsheid bezittende, vertelde hem dat zij allen naar de hel gegaan waren. Hij trad terug en zeide: „Dan wil ik ook komen waar zij gekomen zijn”. Welnu, degenen die heden het Evangelie hooren mogen vragen waarheen hunne voorvaderen gegaan zijn, en het kan tegen hen gezegd worden: „Zij allen zullen den naam van Christus hooren, want het Evangelie zal aan hen verkondigd worden. Indien zij het hier niet gehoord hebben, zullen zij het ginder hooren; en alle knie zal zich buigen, en alle tong zal zijnen naam belijden.” Denkt er aan, het is de geest in den mensch die hoort, en verstaat, en wil. Deze tabernakel van stof is niet tot deze verrichtingen in staat. De geest gebruikt de verschillende zintuigen om gewaarwordingen van de buitenwereld te verkrijgen. En wanneer de geest, nadat hij het lichaam heeft verlaten, naar de geestenwereld gaat, kan hij nog denken en willen en redeneeren. Het intelligente deel van den mensch sterft niet. Te eeniger tijd zullen degenen die geautoriseerd zijn om het Evangelie te prediken de geesten in de geestenwereld bedienen en hun de heerlijke beginselen der waarheid voorleggen. Toen de moordenaar aan het kruis aan den Zaligmaker vroeg hem te gedenken wanneer Hij in Zijn Koninkrijk kwam, zag Jezus dat de man boetvaardig was, dat hij een gebroken hart en een verslagen geest had, en hij trooste hem met de belofte: „beden zult gij met Mij zijn in het paradijs”. Ik denk niet dat Hij dien man een bedriegelijke hoop voorhield toen Hij zeide dat hij dien dag met Hem in het paradijs zoude zijn. Ik geloof dat, toen des Hellands geest Zijn aan het hout hangend lichaam verliet, deze het paradijs binnenging en Hij de harten van de geesten aldaar verblijdde met de heerlijke tijdingen, dat Hij overwonnen had, dat Hij Zijn leven gegeven had voor hunne verlossing, en dat alles wat zij gedaan hadden in hunne aanbidding, voorwaarts ziende naar Zijne groote verzoening, was vervuld geworden, daardoor geldigheid gevende aan hunne handelingen.

Wat een vreugde moet hen vervuld hebben toen zij dit hoorden! Maar Hij bezocht hen niet alleen. Hij ging verder in de geestenwereld. Hij bezocht de geesten in de gevangenis, die eenmaal het

Evangelie gehoord en verworpen hadden. Hij predikte het Evangelie aan hen, zoo vertelt Petrus ons. Petrus geeft ons ook te verstaan wie het waren. Het waren degenen die vóór den Zondvloed geleefd hebben, die de boodschap der zaligheid, gepredikt door den Evangelieprediker Noach, verwierpen. Deze hoorden de stem van den Zaligmaker in de geestenwereld. Ongetwijfeld hadden zij ruimen tijd om over hunne daden na te denken en zich er van te bekeeren, en verlangden naar den tijd waarvan door Jesaja gesproken is, wanneer de gevangenisdeuren zouden geopend worden en de gevangenen vrij zouden komen. Christus deed dit, volgens de getuigenis van Petrus. Waarom predikte hij hen? Sommigen hebben beweerd dat hij dit deed om hen te tantaliseeren *) met wat zij hadden verloren. O, neen! Dat was de zending van Jezus niet. Hij predikte hen blijde tijdingen, en Hij opende hunne gevangenisdeuren. Er werd hun een gelegenheid gegeven in de geestenwereld het Evangelie te ontvangen en te gehoorzamen. Evenzoo met onze voorvaderen, die stierven zonder bekend te zijn met de doeleinden Gods. Zij zullen eene gelegenheid hebben het Evangelie te hooren en te ontvangen.

Jezus, in Zijn onderhoud met Nicodemus, maakte de wet bekend welke gehoorzaamd moet worden door allen die het koninkrijk der hemelen zullen ingaan. „Zoo iemand niet geboren wordt uit water en geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan”. Met andere woorden, de wet was bekend gemaakt in de eeuwige raden dat de doop noodzakelijk is tot zaligheid. Maar de geesten kunnen niet gedoopt worden. Hoe kunnen zij dan deze wet gehoorzamen? Het moet niet uit het oog verloren worden dat Jezus deze wet over allen uitstreckte. Sommigen zijn zoo ver gegaan als te zeggen dat kleine kinderen er ook bij inbegrepen zijn; maar de Heere heeft aan ons geopenbaard dat kinderen, vóórdát zij tot de jaren van verantwoordelijkheid komen, zonder zonde zijn, en daarom is het niet noodig hen te doopen, daar de doop is tot vergeving der zonden. Bij eene gelegenheid stelde Jezus een klein kind in het midden zijner discipelen, en zeide tegen hen: „Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan”. Bij een andere gelegenheid, terwijl hij over kinderen sprak, zeide Hij: „Derzulken is het koninkrijk der hemelen”. Maar nadat zij tot de jaren van verantwoordelijkheid gekomen zijn, moeten zij deze wet gehoorzamen. Hoe zullen degenen die gestorven zijn deze wet, die op alle menschen van toepassing is, gehoorzamen? God heeft het, in Zijne genade voorzien dat anderen deze verordening voor hen in het vleesch mogen verrichten, en dit plaatsvervangend werk wordt ter harte genomen in tempelen. Wij danken den Heere voor deze heerlijke leer. Het wekt onze hoop op voor degenen die wij liefhebben en die de vereischten des Evangelies niet in dit leven gehoorzaamden. Wij verheugen ons er over dat zij de gelegenheid kunnen hebben

*) Met begeerlijkheid kwellen; doen watertanden.

in het andere leven. Maar degenen die in dit sterfelijke leven zijn moeten voor hen gedoopt worden.

Dit is geen nieuwe leer. Paulus kende haar en gebruikte ze in zijne dagen als een sterke bewijsgrond ten gunste van de opstanding. Van welk nut zou het zijn iemand te doopen als er geene opstanding was? Leest het 29ste vers van het 15de hoofdstuk van 1 Corinthe:

„Anders, wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?”

Toen ik in Engeland was woonde ik de begrafenis bij van een lid van de Engelsche kerk en hoorde den dienstdoenden geestelijke dit schoone hoofdstuk, waarin dit vers voorkomt, voorlezen, en was benieuwd wat zij van dat vers dachten. Maar zij lazen het zonder het ooit toe te lichten. Ik zie echter dat Dean Farrar in zijn boek over „The Early Days of Christianity” *) zegt: „Indien Christus predikte aan doode menschen die eenmaal ongehoorzaam waren, dan toont de Schrift aan dat het oogenblik van den dood niet noodwendig in zich sluit een beslissende en hopelooze kwelling voor iedere zondige ziel”. Welnu, wij gelooven dat de wet door Jezus aan Nicodemus bekend gemaakt gehoorzaamd moet worden, en dat menschen in het vleesch haar per procuratie kunnen gehoorzamen voor degenen die heengegaan zijn. Om deze redenen hebben wij tempelen gebouwd. Gij moogt zeggen dat wij slechts een klein aantal tempelen hebben, dat zeer weinigen daarin kunnen gaan, en dat de myriaden geesten in de geestenwereld niet bereikt kunnen worden door het handjevol menschen dat hier plaatsvervangend werk op de aarde verricht. In antwoord hierop wil ik zeggen dat wij gelooven dat er overvloedige tijd wezen zal in de toekomst. Wij doen alles wat in ons vermogen is wijl God ons dagen geeft om in te leven, en wij weten dat er veel meer zich zullen aansluiten bij de gelederen der Heiligen. Het Evangelie zal zich verspreiden, dit land zal het land van Zion zijn, op onderscheidene plaatsen van het eene einde tot het andere zullen tempelen gebouwd worden, en de Heiligen van God, in het Duizendjarig Rijk levende, zullen dezen kostelijken arbeid hebben te verrichten. Dan zal de sluier, geloof ik, veel dunner zijn tusschen de geestenwereld en deze; en wij zullen voor de dooden werken, niet alleen in geloof dat degenen voor wie wij arbeiden het Evangelie zullen aannemen, maar met eene werkelijke kennis dat zij er naar verlangen dat het werk gedaan worde. Ik beschouw het werk voor de dooden als een allerheerlijkst beginsel.

Terwijl ik over de Tempelen spreek wensch ik eene verklaring tot u te doen, mijne broeders en zusters. Men heeft ons ten laste gelegd dat wij in deze heilige gebouwen in verbonden treden die onvaderlandslievend en tegen onze regeering zijn. Nu, ik verklaar hier plechtig tot u dat daarvan geen woord waar is; dat

*) De Eerste Dagen der Christenheid.

van niemand geëischt wordt een eed te doen of een verbond te maken dat in den lichtsten graad strijd voert tegen onze regeering. Integendeel wil ik zeggen dat degenen die de verbonden gehoorzamen waarin zij treden dientengevolge betere burgers zullen zijn. Zij kunnen niet anders, omdat zij zich daar verbinden den Heere te dienen, recht te doen aan hunne naasten, reine levens te leiden; en wanneer menschen dit doen zullen zij de beste burgers zijn. Ik veronderstel dat er duizenden voor mij zitten in dezen Tabernakel die in onze tempelen gegaan zijn, en zij weten dat het waar is wat ik zeg. Ik zou dit niet durven zeggen tot u, indien het niet zoo ware. Ik hoor dat sectarische organisaties bezig zijn de voorgewende endowment-eeed tegen Senator Smoot aan te voeren, aannemende dat hij zijn onderdaansplicht niet kan waarnemen uit hoofde van den eed dien hij gezegd wordt afgelegd te hebben in den Tempel. Eerstens wordt er in het geheel geen eed gedaan of afgelegd; maar er wordt in heilige verbonden getreden; en ten tweede is er niet één — ik herzeg het — die tegen de regeering is, of er tegen is dat een mensch vaderlandslievend is en de wetten van zijn land ondersteunt.

Broederen en zusters, het doet mij goed hier met u aanwezig te zijn. Ik heb mij in deze conferentie verheugd. Ik hoop dat de geest derzelve met ons mede zal gaan naar onze verschillende woonplaatsen, en dat de geest van Zion groeien moge en eenheid en voorspoed heerschen onder de Heiligen. Ik vraag dit in den naam van Jezus. Amen.

Semi-Annual Conference Report.

Varia.

EEN NIEUWEN NAAM KIEZEN.

De Deensche regeering heeft een wetsontwerp ingediend, waarbij aan de burgers verlof wordt gegeven een nieuwen naam te kiezen. Dit met het oog op het kleine aantal familienamen, die er in Denemarken bestaan. Verwarrend veel Denen heeten Hansen, Peterson of Sörensen. Er zijn Deensche gemeenten met 26,000 inwoners, die met elkaar niet meer dan twintig verschillende familienamen dragen. Zoodat daar één naam wordt gedragen door gemiddeld dertienhonderd personen!

f 3000 EN TOCH GEEN LIEFHEBBERS.

Men schrijft uit Finsterwolde, Groningen, aan de *Winschoter Courant*:

„Een jaar ongeveer is het predikambt bij de Ned. Herv. Gemeente alhier vacant. Eenige keeren reeds werd een predikant beroepen, doch telkens volgde een bedankje, niettegenstaande het tractement ongeveer f3000 bedraagt en een prachtige woning met grooten tuin beschikbaar is. Er is nu weder een tal opgemaakt, dat evenwel ingevolge een besluit van het kiescollegie geheim zal blijven”.

Zeer terecht mogen de ingezetenen van Finsterwolde met Paulus vragen: „Hoe zullen zij prediken indien zij niet gezonden worden?”

IMMIGRATIE NAAR AMERIKA.

Het jaarverslag van den Amerikaanschen Algemeenen Commissaris voor de immigratie toont aan dat er gedurende het dienstjaar, geëindigd 30 Juni 1903, aldaar aankwamen 857,046 vreemdelingen, als tusschendecks-passagiers, eene vermeerdering van 208,303 boven het aantal in het voorgaande jaar, of 32 pct. Van dezen kwamen 801,456 aan in havens op het vaste land van Amerika, 16,670 in havens der eilanden Hawai of Porto Rico, en 35,320 in havens van Canada. Van het geheele aantal tusschendecks-immigranten waren 814.507 Europeanen en 29,966 Aziaten, terwijl 12,573 uit andere streken kwamen. Behalve de tusschendecks-reizigers kwamen er 64,269 kajuits-passagiers mede, tezamen eene immigratie van 921,315 vormende, d. i. 105,043 meer dan het grootste aantal in eenig jaar tevoren opgeteekend. Van het geheele aantal tusschendecks-immigranten waren 233,546 Italianen, 82,243 Polen, 79,347 Skandinaviërs, 76,208 Joden, 71,782 Duitschers, 35,366 Ieren, 34,427 Slovaken, 32,907 Kroatiërs, 28,451 Engelschen, 27,124 Magyaren en 155,550 van andere nationaliteiten.

HET VATICHAAN.

Het Vaticaan is de officiële woonplaats van den Paus. Het bevat niet minder dan zeventuizend vertrekken, welke voorzien zijn van het kostelijkste op het gebied van kunst en literatuur. Men zegt dat er meer goud in het Vaticaan is dan in Klondike, en meer juweelen dan in Zuid-Afrika gevonden worden. Gedurende het jubeljaar van 's pausen priesterschap in 1888 stroomden tonnen gouds het gebouw in. Op den jubeldag was er zeven-en-een-half-millioen gulden aan goudgeld aanwezig. Onder de beroemde edelsteenen in het Vaticaan bevindt zich de bekende diamant van President Kruger. Er is ook een vermaarde topaas, 784 gram wegende. De artist Carletto besteedde twaalf jaren zijns levens aan het graveeren eener voorstelling van het Laatste Avondmaal op deze topaas. Deze edelsteen alleen is f 22,000 waard. De kant aan den pauselijken kleederenvoorraad wordt op bijna f 250 000 000 geschat. De vorige paus vormde in iets meer dan vijf-en-twintig jaren een kapitaal van ongeveer vijf-en-zeventig-millioen gulden!

Het Vaticaan is de vergaarbak geweest van het meest toegewijde en geïnspireerde werk van Italiaansche kunstenaars. Het schilderwerk van het plafond der Sistinekapel door Michael Angelo is een van de grootste meesterstukken der kunst. De waarde van de schatten, in dat historische gebouw bevat, is buiten berekening.

Kunegonda.

EENE KERSTVERTELLING.

't Is Kerstavond. Stil en eenzaam
Zit zij voor het venster neer,
Kunegonda; van het schreien
Doen heur teedre oogen zeer.

Wat haar zoo bedroefd doet wezen,
Thans nu ieder Kerstinis viert,
En men overal hoort zingen,
Dat de Heer geboren wierd?

't Is nu juist een jaar geleden,
Dat zij van een' zendeling,
Dien ze bij een' oom ontmoette,
Een Mormoonsch tractaat ontving.

Wat zij daarin had gelezen,
Had haar ziel, die waarheid zocht,
Zóó getroffen, als nog nimmer
Een tractaat of boek vermocht.

Later las zij meer'dre boekjes,
't Werd haar een gewetenszaak.
Vurig bad zij aan den Heere
Om Zijn hulp in hare taak.

Wat zij las werd vergelcken
Met het dierbaar Bijbelwoord;
En gestadig moest ze erkennen,
Soms verwonderd, 't is accoord.

Schoon zij vroeger van Gods Woord een
Trouwlezeresse was,
Had zij nimmer van te voren
Zoo begrepen wat zij las.

Op haar beê: „Heer, wat is waarheid,
Welken weg moet ik begaan
Naar den hemel?” kwam verhooring,
En Hij liet het haar verstaan.

Groot was Gonda's overtuiging:
't Was een dienstknecht van den Heer,
Die „Mormoon”, en zijne boodschap
Was des Heiland's reine leer.

O, hoe dankte zij den Heere
Voor Zijn wonderbaarlijk Werk;
En hoe gaarne zou zij lidmaat
Worden van Zijn ware Kerk!

Daartoe was vergunning noodig
(Zij was minderjarig nog)
Van bare ouders, maar die noemden
Alles „leugen en bedrog”.

En hoe Gonda hen ook smeekte
Om verlof, het baatte niet;
Telkens ondervond zij dat z' op
Onwil en vooroordeel stiet.

Waarom waren zij er tegen,
Dat hun dochter werd gedoopt?
Niet één enk'le goede reden
Had hen daartoe toch genoopt.

Vreesde men misschien van vrienden
En van kennissen den hoon,
Dat dan één van hunne kind'ren
Zou bekend staan als „Mormoon”?

Maar dat wist een ieder nu reeds.
In hun' ganschen vriendenkring
Was 't bekend hoe vurig Gonda
De „Mormoonsche” leer aanhing.

Want wat zij zoo vast geloofde,
Had zij waarlijk niet verbleemd,
Zoodat zij geruimen tijd al
Het „Mormoontje” werd genoemd.

Wel stond dit heur vader tegen,
„'t Tastte hem in zijn fatsoen!”
En ook moe vond 't „erg onaardig,” —
Maar wat kon men er aan doen?

Zou het Gonda slechter maken,
Als zij in 't doopwater ging,
En daarna door handoplegging
Ook den Heil'gen Geest ontving?

Neen, want pa had van oom Karel,
Die met kinderen en vrouw
De Mormoonsche leer omhelsd had,
Zelf gezegd: „Als 'k hen beschouw

„Bij hetgeen zij vroeger waren,
„Moet ik eerlijk zeggen, dat
„'t Mormonisme een goeden invloed
„Op hen allen heeft gehad.”

„Eer uw vader en uw moeder,”
Had de zendeling gezeid,
„Wacht geduldig.” — Ja, dat deed ze,
Maar 't viel zwaar, dat was een feit.

Is het wonder dat zij heden
Aan haar overstelpt gemoed,
Nu ze in stilte zit te peinzen,
Lucht geeft in een tranenvloed?

Maar wat hoort ze! Ginds in 't schoolhuis
Zingen kinderen in koor,
En 't geluid van hunne stemmen
Dringt tot hare kamer door.

Kunegonda hoort het wijsje,
't Is een kerstlied, wèl bekend,
't Doet haar denken aan den Heiland,
En 't verbant al hare ellend.

Want heeft niet de Zaligmaker
Zelf gehoorzaamheid geleerd
Uit hetgeen Hij heeft geleden?
O, wat deed ze toch verkeerd,

Dat zij zich kleingeestig toonde,
„Nee, weg zwakheid, wat er koom,”
Zegt zij, „'k wil toch voorwaarts worstlen,
„Zij 't ook tegen wind en stroom.”

Op haar knieën neergebogen,
Vraagt zij aan den Hemelheer
Om vergeving harer zwakheid
En of Hij heur kracht vermeer',

Opdat zij niet in herhaling
Moge vallen, maar voortaan,
Op den grooten Leidsman ziende,
Onverflauwd zal voorwaarts gaan.

Voor hare ouders stijgt een bede:
„Zegen hen met licht, o Heer!”
„Dat zij eenmaal mogen inzien
„Al het schoone van Uw leer.
„Dat het bolwerk van vooroordeel,
„Door de leugen opgericht,
„Eenmaal voor den kracht'gen stormram,
„t Heilig woord der waarheid, zwicht.”

Kunegonda voelt zich sterker,
Na dit kinderlijk gebed. —
Door wien wordt, als God nabij is,
Nog op moeilijkheên gelet?

Allen die zich nu verheffen
Tegen Hem, hen wacht de val.
Eens zal alle knie zich buigen
Voor den Schepper van 't Heelal.

I. K.

Bekendmaking.

Met dit nimmer eindigen wij de achtste jaargang van de **STER**. Gedurende dit jaar hebben wij tamelijk veel nieuwe intekenaren gekregen, en het is ons verlangen om verder voort te gaan totdat alle Hollandsche huisgezinnen in de kerk abonné's zullen wezen, alsmede velen die zich nog niet bij ons aansloten. De **STER** is een goed middel om de beginselen van het Evangelie te verklaren, waarom zij aanbevolen wordt aan onze lezers voor hunne vrienden. Het is zeer wenschelijk een abonnement te beginnen met het eerste nummer van het jaar. Derhalve richten wij tot hen die voornemens zijn in te teekenen het beleefd verzoek, ons daarvan tijdig in kennis te stellen, opdat hunne namen zoodra mogelijk op de intekenlijst kunnen gezet worden.

Aangekomen.

Ouderling Clyde A. Hammond, van Moab, Grand Co., Utah. Ouderling Hammond is aangewezen in de Rotterdamsche Conferentie te arbeiden.

Ouderling Henry Denkers, van Ogden, Utah. Ouderling Denkers is aangewezen te werken in de Amsterdamsche Conferentie.

De Ster.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Hoe wij zouden Bidden.

Door President HUGH J. CANNON van de Duitsche Zending.

„En al wat gij zult begeeren in het gebed, geloovende, zult gij ontvangen” (Matt. 21 : 22).

„Daarom zeg ik u: alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden” (Mark. 11 : 24).

Indien het noodig ware, kon men bijna tot in het oneindige doorgaan met het aanhalen van de woorden van den Heiland om te bewijzen, dat onze Hemelsche Vader gewillig is Zijne kinderen te verhooren als zij hem in het gebed naderen. De Bijbel is vol van zulke verklaringen. Met een liefhebbende vriendelijkheid die het hart van den meest verstokten zondaar zoude moeten verzachten, noodigde Jezus alle menschen uit tot Hem te komen en deelnemers te worden van de zegeningen die hij te schenken had. Geen mensch op aarde verstond beter dan Hij hoe men moet sympathiseeren met de verdrukten en degenen die nedergebogen worden door de smarten des levens; niemand kende beter den strijd die voortdurend gevoerd wordt in de borst van elk persoon. En toen Hij zeide: „Komt herwaarts tot mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven,” meende hij precies wat Hij zeide en niets minder. Dit zeggende sprak hij niet in gelijkenissen, en Zijne woorden zijn zoo duidelijk dat „die dezen weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen.”

Maar indien dit waar is en deze woorden werkelijk meenen wat zij zeggen, waarom bidden dan zoovele menschen zonder een antwoord te ontvangen op hunne smeekbeden? Aan iedere zijde zien wij dat dit het geval is. Ieder mensch wien de eeuwige zaligheid zijner ziel ter harte gaat, kan zich wel den noodigen tijd verschaffen en zich genoeg moeite geven om een bevredigend antwoord op deze vraag te vinden. Een volkomen en bestendig onderzoek van het onderwerp zal de overtuiging brengen dat in geen geval bij den Almachtige de fout ligt wanneer onze smeekingen onbeantwoord blijven. Wij halen het volgende aan van de Leer en Verbonden: „Ik gebied en de mensch gehoorzaamt niet, Ik herroep en zij ontvangen den zegen niet; dan zeggen zij in hunne harten, dit is het werk des Heeren niet, want zijne beloften zijn niet vervuld. Maar wee aan dezulken, want hun loon loert beneden, en niet van boven” (Afd. 58 : 32, 33). De wereld neemt dit boek niet aan als het woord des Heeren, en toch is deze aanhaling zoo redelijk dat allen ze zouden gelooven. Het is een feit dat er heden

vele menschen in de wereld zijn die aan het bestaan der Godheid twifelen, en die in hunne harten zeggen: „De Bijbel is niet waar, want zijne beloften worden niet vervuld.” Maar zij zijn blind voor het feit dat de Heere gebiedt en de mensch gehoorzaamt niet, en tengevolge van de ongehoorzaamheid komen de zegeningen niet te voorschijn. De Profeet Jesaja zegt: „de hand des Heeren is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen hooren: maar uwe ongerechtigheden maken eene scheiding tusschen ulieden en tusschen uwen God, en uwe zonden verbergen het aangezicht van ulieden, dat Hij niet hoort.” En dit legt duidelijk de reden bloot waarom vele menschen niet verhoord worden. In bijna iedere tekst in den Bijbel waar ons gezegd wordt te bidden en dat onze gebeden beantwoord zullen worden, is de voorwaarde gemaakt dat wij in geloof moeten vragen, niet twifelende; „want die twijfelt, is eene baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neder geworpen wordt. Want die mensch meene niet, dat hij iets ontvangen zal van den Heere” (Jak. 1 : 6, 7). De Profeet Joseph Smith vertelt ons dat wij, om het noodige geloof in onzen Vader in den hemel te hebben, een werkelijke kennis moeten hebben dat de levenswijs die wij volgen in overeenstemming is met Zijnen wil. Twijfel is het zekere resultaat van verkeerd-doen, en de Profeet zegt verder: „Waar twijfel en onzekerheid zijn, daar is het geloof niet, noch kan het daar zijn. Want twijfel en geloof bestaan niet in denzelfden persoon terzelfder tijd; zoodat personen wier gemoederen onder twijfel en vrees verkeeren geen onbewegelijk vertrouwen kunnen hebben; en waar geen onbewegelijk vertrouwen is, daar is het geloof zwak.” Het is niet moeilijk te verstaan waarom dit zoo zijn zou. Het kon niet anders wezen. Indien wij halsstarrig het pad betreden, hetwelk in een tegenovergestelde richting leidt van dat, aangewezen door de dienstknechten des Heeren, zou het onmogelijk wezen Hem te naderen met een gevoel van waardigheid. De bewustheid van onze schuld zou als een spooksel voor ons verrijzen en onze harten vervullen met vrees en onzekerheid, en zulke gevoelens moeten noodwendig het geloof verwoesten.

Aan de andere hand is niemand gerechtvaardigd zijne gebeden uit te stellen totdat hij kan gevoelen dat hij volmaakt is. De tegenstander wil gaarne dat wij zoo'n denkbeeld gelooven; hij zou gaarne ons ontmoedigen en ons doen gevoelen dat wij zoo ver van het enge pad afgedwaald zijn dat wij nooit onzen terugweg kunnen vinden. De Heere weet dat wij zwakheden hebben, en Hij gaat zoover dat Hij zegt: „Ik geef den menschen zwakheden opdat zij nederig zouden worden; en mijne genade is voldoende voor alle menschen, die zich zelven voor mij vernederen; want zoo zij zichzelf voor mij vernederen en in mij gelooven zal ik de zwakke dingen sterk voor hen doen worden” (Ether 12 : 27). Hij verstaat onze harten beter dan wij onszelven kennen en keut de omstandigheden waaronder iedere ongepaste daad bedreven wordt. Hij weet hoe groot de verzoeking is en hoe ernstig en

oprecht wij tegen het kwade strijden. Wij kunnen hem niet in den lichtsten graad bedriegen; wij kunnen Hem niet doen denken dat wij beter zijn dan wij werkelijk zijn; maar wanneer Hij ziet dat wij bezig zijn met alle geestkracht die wij bezitten het kwade te overwinnen, zal Hij onze tekortkomingen over het hoofd zien, want Hij zegt: „Ja, en zoo dikwijls als mijn volk zich bekeert, wil ik hen hunne overtredingen tegen mij vergeven” (Mosiah 26:30). En in de twee-en-dertigste afdeeling van de Leer en Verbonden zegt Hij dat „Hij kent de zwakheid van den mensch en hoe hen bijstand te verleenen die verzocht worden”.

Het zou natuurlijk onwaar zijn te zeggen dat al degenen die bidden zonder een direct antwoord te verkrijgen ondeugend zijn, of dat zij door hunne zonden eene scheiding hebben gemaakt tusschen hen en den Almachtige. Zeer dikwijls bidden goede menschen om iets wat zeer nadeelig voor hen wezen zou, en de Heere weehoudt in Zijne genade de gewenschte gave. Toch zal Hij, als zij volhouden Hem te smeeken om wat zij verlangen, het hen somtijds laten hebben. De Heiland vertelt ons: „Al wat gij den Vader vraagt in Mijnen naam, zal u gegeven worden, dat geschikt voor u is; en indien ge iets vraagt dat niet geschikt voor u is, zal het op uwe veroordeeling uitloopen.” (Leer en Verb. Afd. 88:64, 65) En Hij zegt verder: „Hij, die in Geest vraagt, vraagt volgens den wil van God, waarom het gedaan wordt evenals hij vraagt.” (Afd. 46:30.) Als wij toeremen in kennis en ondervinding zullen wij dikwijls oorzaak hebben den Almachtige te danken van de bodem onzes harten dat enkele onzer smeekingen onbeantwoord zijn gebleven, want met onze vermeerdeerde wijsheid zullen wij bekwaam zijn te zien dat de gave die wij zoo sterk verlangden niets minder zoude geweest zijn dan een verschrikkelijk ongeluk.

Onbekendheid met het karakter en de eigenschappen der Godheid is eveneens verantwoordelijk voor vele onbeantwoorde smeekbeden. Wanneer iemand's denkbeelden van de Godheid onzeker zijn en misschien onredelijk, moet het geloof noodwendig zwak zijn. Alle onbeschaafde rassen gelooven in een wezen dat, of een macht die hooger is dan de mensch. Maar hunne onbekendheid met het ware karakter van den Almachtige is zoo groot dat een volkomen en levend geloof onmogelijk is. Betreurenswaardig als het is, is het toch een feit dat er millioenen menschen zijn onder de beschaafde natiën wier denkbeelden van den Schepper van het heelal evenzoo onzeker zijn als die der heidenen hebben. Het is gemakkelijk te verstaan dat een mensch zijn heele leven lang aan een gesneden beeld, aan de zon of de maan kon bidden zonder verhoord te worden. En wanneer een persoon iets aanbidt wat werkelijk geen bestaan heeft, zullen zijne smeekingen niet onverhoord blijven, evenals die van den heiden?

De gewichtige vraag is dan: Hoe behoort men te bidden opdat men verhoord wordt? Onze eerste plicht is ons alle moeite te geven zooveel als mogelijk is bekend te worden met het Wezen dat wij aanbidden. Het is noodig Zijn karakter te verstaan zoowel als de

verwantschap die er tusschen ons bestaat. Onze levenstaak zou wezen in het pad te wandelen hetwelk onze Verlosser betrad en hetwelk terugleidt tot in Zijne tegenwoordigheid. Wij zouden streven zoo dapper te worden voor de zaak der gerechtigheid als Hij was in wiens naam ons geboden is te bidden, en wanneer wij teleur gesteld worden in onze pogingen en misslagen begaan, zouden wij in alle nederigheid pleiten om de vergiffenis onzer overtredingen en om kracht, voldoende om ons in staat te stellen in de toekomst te overwinnen. Zulk een loopbaan zal een geloof scheppen hetwelk niet bewogen kan worden en zal ons nader tot onzen hemelschen Vader brengen. Van lieverlede zullen wij bekend worden met de influisteringen van den Heiligen Geest totdat wij Zijne aansporingen zoo goed verstaan als wanneer de Heere persoonlijk aan ons zoude verschijnen en ons vertellen wat wij doen moesten. Het is van gewicht dat zorg en wijsheid gebruikt worden opdat de gave waarom wij bidden ons ten voordeele moge strekken en ons niet moge schaden. Wij zouden eveneens trachten voldoende sterkte te krijgen om de zegeningen zoowel te dragen als de beproevingen des levens. Niet de lichtste graad van vijandschap of wraak zou zich in onze harten bevinden, want wij kunnen alleen verwachten dat de Heere ons zal vergeven als wij vergeven degenen die tegen ons overtreden. Het is eveneens noodig eerlijk en oprecht te zijn, want het hart kan niet verborgen worden voor de oogen des Heeren. Wij lezen in het Boek van Mormon: „En insgelijks wordt het een mensch als kwaad aangerekend, zoo hij zal bidden zonder een oprecht voornemen des harten; neen, het doet hem geen nut, want God ontvangt dezulken niet.” (Moroni 7 : 9.)

Om te bidden op eene wijze die aannemelijk is bij den Heere, is het niet voldoende dat het hart rein zij en vrij van bedrog. De Heiland gaf aan Zijne discipelen en aan de wereld een schoon voorbeeld hetwelk gevolgd zoude worden in al hunne gebeden. Zij moesten tot hunnen Vader komen als kleine kinderen, en in alle eenvoud vragen om wat zij noodig hadden. Hij waarschuwde hen tegen het bidden om van de menschen gehoord te worden en eveneens tegen het gebruik van onnoodige woorden. „En als gij bidt, zoo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de Heidenen: want zij meenen, dat zij door hunne veelheid van woorden zullen verhoord worden”. (Matt. 6 : 7.) Wij zouden het te veelvuldig gebruik van den heiligen naam des Vaders vermijden, niet alleen gedurende het gebed maar ten allen tijde; en ofschoon het noodig is in den naam des Zoons te bidden, behoeft Zijn naam slechts eenmaal gedurende het gebed genoemd te worden. Indien wij ons deel doen kunnen wij de volstreckte verzekering hebben dat wij het aangezicht van onzen Hemelschen Vader niet te vergeefs zullen zoeken. Hij is in werkelijkheid onze Vader en is bereid en gewillig Zijne uitgezochtste zegeningen op ons uit te gieten even spoedig als wij in een toestand zijn ze te ontvangen.

Mill. Star.

President Grant's Aankomst.

Wij ontleenen het volgende aan de *Millennial Star*:

De Heiligen van de Europesche zending zullen met blijdschap vernemen dat Ouderling Heber J. Grant van den Raad der Twaalf Apostelen behouden te Liverpool is aangekomen. Men zal zich herinneren dat Ouderling Grant in de laatste algemeene Conferentie aangesteld werd te presideeren over dit groote zendingsveld, zich uitstreckende van Tromsø, in Noorwegen, en IJsland tot Kaapstad, in Zuid-Afrika, en van Groot-Brittannië tot Indië, in alle welke plaatsen zich georganiseerde vertakkingen van de Kerk bevinden. Dit is de eerste maal dat President Grant in Europa is, maar hij komt bijna direct van het Oosten, alwaar hij ruim twee jaar heeft gearbeid aan het openen eener zending in Japan. Ook heeft hij veel in Amerika gereisd en gedurende de een-en-twintig jaren sinds hij in den Raad der Twaalven geroepen werd heeft hij het Evangelie gepredikt in Canada Mexico en vele Staten en Territoriën der Unie.

Het is verscheidene jaren geleden sinds er twee Apostelen in Europa waren op denzelfden tijd. In de eerste dagen der Kerk waren er hier verscheidene op eenmaal, tenminste bij één gelegenheid eene meerderheid van den Raad, maar toen de Kerk zich in Amerika uitbreidde en vele „ringen” georganiseerd werden, waren de Twaalven daar noodig. Niet altijd gebeurt het dat er een over deze, de gewichtigste zending van de Kerk, presideeren kan. President Lyman zal waarschijnlijk in Januari vertrekken en zal aan het einde dezer maand alles aan President Grant overdragen.

„Ik weet dat mijn Verlosser leeft.”

Redevoering, gehouden in de Salt Lake-Conferentie in den Tabernakel te Salt Lake City, den 16 Maart 1902, door
President JOSEPH F. SMITH.

(Vertaald door G. C. BERNARDS.)

(*Vervolg van Blz. 359.*)

Ieder mensch die sterft zal wederom leven, en zal staan voor den rechterstoel Gods, om geoordeeld te worden volgens zijne werken, hetzij goed of kwaad. Het is dan dat allen rekenschap zullen hebben te geven van hun rentmeesterschap in dit sterfelijk leven. Het woord van God is tot de menschen gesproken. Het is geopenbaard van de hemelen. Het is in de wereld aanwezig. Het is van kracht op het volk. Degenen die het verwerpen, zullen daarvan voor God moeten verantwoorden, den rechter van de levenden en de dooden; terwijl degenen die het Woord des Heeren ontvangen en gehoorzamen en Zijne geboden onderhouden, zooals ik gelezen heb, niet alleen tot eene kennis der waarheid zullen komen, maar zullen het aangezicht van den Verlosser zien en Hem kennen gelijk Hij is. Verder

zullen zij bekennen, dat het door het verlossingswerk en de macht van den Zaligmaker is, dat zij wedergebracht zijn tot het onsterfelijk leven, om eeuwige gelukzaligheid te genieten in het celestiale koninkrijk van God, mits zij gehoorzaam zijn geweest aan Zijne geboden.

De Heere gaat voort:

„De elementen zijn de tabernakel van God; ja, de mensch is de tabernakel van God, ja tempelen; en welke tempel geschonden is, dien tempel zal God verwoesten.

„De glorie van God is intelligentie, of, met andere woorden, licht en waarheid.

„Licht en waarheid verzaakt de booze.

„Iedere geest des menschen was onschuldig in den beginne, en God, den mensch van den val verlost hebbende, kwamen de menschen weder in hun vroegeren staat, onschuldig voor God.

„En de booze komt en neemt licht en waarheid weg, door ongehoorzaamheid, van de menschenkinderen, en omreden de overlevering van hunne vadersen.”

Het woord des Heeren is waarheid. Gij vraagt. Wat is waarheid? Het is de waarheid dat God leeft. Wat is méér waarheid? Het is de waarheid dat Jezus Christus de Zoon van God is, de Verlosser der wereld; dat hij verzoende voor de zonde van Adam, en dat door onze bekeering en gehoorzaamheid aan Hem, wij eene vergeving van onze eigene zonden zullen ontvangen, en daarvan gereinigd zullen worden, en wederom verheven worden in de tegenwoordigheid van God. vanwaar wij gekomen zijn. Het is waarheid dat God aan de wereld geopenbaard heeft dat tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij het koninkrijk der hemelen niet kan zien. Het is eeuwige waarheid dat, zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij het koninkrijk der hemelen niet kan ingaan. Dit zijn de waarheden van den Almachtige, die Hij aan de kinderen der menschen geopenbaard heeft, en hierop zullen wij staan. Wij zijn van plan onze getuigenis van deze waarheden te geven, en deze beginselen aan de kinderen der menschen te verklaren, zoo lang als God ons Zijnen Geest zal geven en ons deze zending toevertrouwd wordt om Jezus Christus te verkondigen en Hem gekruisigd en verreezen van den dood, en Joseph Smith door de macht van God verwekt om de volheid van het eeuwige Evangelie en de autoriteit van het Heilige Priesterschap te herstellen op de aarde in de bedeeeling van de volheid der tijden. Wij geven deze getuigenis aan de wereld, en wij weten dat onze getuigenis waar is; want wij hebben van dien Geest van waarheid ontvangen, welke van God is en waarvan Jezus hier spreekt door den Profet Joseph Smith. Daarom is onze getuigenis van kracht op de wereld. Speciaal is zij van kracht op diegenen, welke gehoorzaamheid betoond hebben aan de boodschap van zaligheid, zooals zij op de aarde is hersteld geworden en aan u verklaard.

PERSOONLIJKE GETUIGENIS.

Nu, mijne broederen en zusters, ik weet dat mijn Verlosser leeft. Ik gevoel het in elk deeltje van mijn wezen. Ik ben er evenzoo voldaan over als over mijn eigen bestaan. Ik kan mij niet zekerder van mijn eigen wezen gevoelen dan ik gevoel dat mijn Verlosser leeft, en dat mijn God leeft, de Vader van mijn Heiland. Ik gevoel het in mijne ziel; ik ben er ten volle van overtuigd in mijn geheele wezen. Ik geef u getuigenis dat dit de leer van Christus is, het Evangelie van Jezus, hetwelk is de kracht Gods tot zaligheid. Het is „Mormonisme”. Maar er is veel meer dat gezegd konde worden met betrekking tot deze onderwerpen. „Mormonisme” is uitgelegd geworden door iemand die geïnspireerd was als meenende „meer goed”. Wij hebben den term „Mormoon” aangenomen, die op ons toegepast is geworden door onze vijanden enkel omdat wij gelooven in het Boek van Mormon, en daarvoor schamen wij ons niet — wij schamen ons niet voor „meer goed”. Wij gelooven in ieder beginsel en voorschrift van het Evangelie, en in de geheele wet van God. Wij gelooven dat elk beginsel noodzakelijk is. Wij gelooven dat wij onzen plicht tot God en onze medemenschen behooren te doen. Wij zouden aan anderen doen, gelijk wij wenschen dat zij aan ons zouden doen. Wij zouden de wetten van kuischheid, eerlijkheid en oprechtheid naleven, rechtvaardig handelen met onze bureu, en vriendelijk en barmhartig met de dwalenden. Wij zouden altijd en onder alle omstandigheden trachten goed te doen. Dit gevoelen zou de overhand hebben in onze harten, dat wij hier zijn niet om kwaad te doen, maar om goed te doen; niet om de dwaling te vergrooten, maar ze te verminderen en de kennis der waarheid te vergrooten; om menschen gelukkig te maken, en om geluk in de wereld te verspreiden door menschen te overreden te doen wat recht is. Er is geen werkelijk geluk in goddeloosheid. Er is geen werkelijk genot in zonde en overtreding. De eenige bron van werkelijk genot en volkomen geluk bevindt zich in het naleven van de wetten der waarheid en rechtvaardigheid.

De Heere zegene u, en helpe ons allen om onzen godsdienst na te leven en de geboden van God te onderhouden, opdat wij Zijn aangezicht mogen aanschouwen, en opdat wij den Verlosser mogen zien wanneer hij wederom tot de aarde zal komen; want hij zal komen, en wanneer hij wederkomt, zal hij niet komen als de zachtmoedige en nederige Nazarener, zonder „waar Hij het hoofd nederlegge”, en zonder respect of eer, maar Hij zal komen als God uit den hemel, bekleed met macht, heerlijkheid, gerechtigheid, oordeel en waarheid. Hij zal komen met de heirscharen des hemels, en hij zal degenen die zijne geboden op aarde bewaard hebben ontvangen als de kerk voor den Bruidegom bereid, terwijl hij wraak nemen zal over de goddeloozen.

Dit is niet mijne leer, het is de verklaring van den Bijbel, van de vroegere Profeten en ook van de hedendaagsche Profeten,

die door inspiratie gesproken hebben. Ik herhaal hunne woorden slechts en vertel u niets nieuws. God zegene u en houde u in het pad van uwen plicht, en bevrijde ons allen van kwaad, en helpe ons standvastig en getrouw te zijn aan de verbonden die wij gemaakt hebben, en aan de zaak van Zion en van de verlossing voor de levenden en de dooden, is mijn gebed in den naam van Jezus, Amen.

Deseret News.

Hollandsche Vergaderingen in Salt Lake City.

In Salt Lake City, Utah, is het besluit genomen voortaan in die plaats wekelijksche vergaderingen te houden voor de Hollandsch sprekenden, en meer in het bijzonder voor hen die met de Engelsche taal onbekend zijn. Met dat doel heeft men eene organisatie gevormd. Tot President werd gekozen Ouderling Sylvester Q. Cannon; Paul Roelofs tot eerste en Jan Kooijman (van Amsterdam) tot tweede raadgever; Jan Meibes tot secretaris en penningmeester. Allen werden ter zijde gezet door het presidentschap van den ring. De bijeenkomsten zullen voorloopig gehouden worden in het vergaderhuis der veertiende wijk.

Zondagschool-Schetsen.

In No. 4 dezer jaargang van ons tijdschrift werd bekend gemaakt dat de Zondagschool-Schetsen geregeld eens per maand in *De Ster* zouden verschijnen. Aan deze belofte is in het verleden voldaan, maar om verschillende redenen, die haar hiertoe aanleiding gaven, heeft de Redactie besloten voortaan bedoelde schetsen niet meer langs dezen weg te publiceeren. Tot geruststelling van het personeel der Zondagscholen deelen wij echter mede, dat hierna, om hen niet te ontrieven van hunnen leiddraad, de schetsen afzonderlijk gedrukt zullen worden.

I N H O U D :

Het Werk voor de Dooden	Blz. 369	Hoe wij zouden Bidden	Blz. 377
Varia	" 373	President Grant's Aankomst	" 381
Kunegonda	" 375	"Ik weet dat Mijn Verlosser leeft!"	" 381
Bekendmaking	" 376	Hollandsche Vergaderingen in Salt Lake City "	384
Aangekomen	" 376	Zondagschool-Schetsen	" 384

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.